

спрямованого буріння, реконструкції Диканівської і Безлюдівської станцій аерації із застосуванням сучасних технологій і обладнання, модернізації хіміко-бактеріологічної лабораторій (придбання обладнання та приладів), обладнання каналізаційних насосних станцій, очисних споруд витратомірами для обліку кількості стоків, що поступають, підвищення привабливості інвестиційних проектів з водопостачання та водовідведення, які в основі мають екологічний напрямок, пошук зацікавлених інвесторів та впровадження інвестиційно-екологічних програм розвитку спільно з міжнародними природо- та водоохоронними фондами і організаціями.

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОГО ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ

Н. В. ВОДКА , асистент
Н. М. МАТВЄЄВА, канд.екон.наук, доцент
Р. І. ЧОРНОБАЙ, студентка 5 курсу факультету ЕіП
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
tanana_79@inbox.ru*

Забезпечення економіки і населення країни тепловою енергією є однією із важливих складових діяльності як центральної, так і місцевої влади, одним із головних завдань забезпечення гідної якості життя людини та екологічної стабільності суспільства. Разом з тим, тепла енергетика та сфера споживання теплової енергії України сьогодні перебувають в кризовому стані, що негативно впливає на рівень енергетичної і національної безпеки країни.

Серед головних факторів, які суттєво впливають на ситуацію що склалася: незадовільний технічний стан об'єктів теплової енергетики, застарілий житловий фонд, які спричиняють надмірні втрати тепла при виробництві, транспортуванні і споживанні. Недосконале законодавство та система ціноутворення не стимулюють широкого впровадження заходів щодо підвищення енергоефективності. Відсутність необхідних інвестиційних коштів для модернізації основних фондів теплової енергетики та житлового фонду не дозволяє реалізувати сучасні технології в цій сфері. В результаті якість забезпечення населення і промисловості тепловою енергією є наднизькою, спостерігаються постійні відключення споживачів від гарячого водопостачання, температура в будівлях знижується нижче припустимих норм, в окремих містах відбуваються навіть системні кризи, які призводять до порушення роботи системи життєдіяльності населення.

Враховуючи, що державна політика у сфері теплозабезпечення є одним із важливих елементів загальної економічної політики держави та тісно пов'язана з багатьма іншими складовими політики, в першу чергу, соціальною політикою, екологічною та житловою політикою, політикою енергоощадження, тощо, а також державною політикою в інших галузях паливно-енергетичного комплексу, завдання реформування галузі є стратегічним та повинно

вирішуватися комплексно, скоординовано та взаємопов'язано з розвитком вищевизначених суміжних сфер.

Першим визначальним кроком на шляху вирішення завдань комплексного реформування галузі можна вважати розробку Енергетичної стратегії України на період до 2030 року (ЕС-2030)²⁵

Як визначено в ЕС-2030: «...стратегічними цілями розвитку систем теплозабезпечення є надійне, якісне та безпечне постачання теплової енергії галузям економіки і соціальній сфері країни на основі їх технологічної перебудови з переважним використанням комбінованого виробництва теплової та електричної енергії на базі твердих палив, теплових насосів, інших досягнень науково-технічного прогресу, підвищення енергетичної й економічної ефективності та забезпечення екологічних вимог».

Для вирішення поставлених цілей передбачена реалізація можливостей науково-технічного прогресу в системах тепlopостачання, що має забезпечити вирішення таких проблем їх технологічного розвитку, як:

- подальший розвиток виробництва, передача та розподіл теплової енергії на базі ефективного використання паливних ресурсів і можливостей вітчизняного енергомашинобудування;
- впровадження теплоенергетичного і електротехнічного обладнання, яке відповідає вимогам надійності, ефективності та екологічності;
- забезпечення комплексної автоматизації технологічних процесів виробництва, транспортування і розподілу теплової енергії;
- створення інформаційно-керуючих систем тепlopостачання.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ГИПОХЛОРИТА НАТРИЯ ДЛЯ ОБЕЗЗАРАЖИВАНИЯ ВОДЫ

Е. И. СЛАВУТА, ст. преподаватель
Е. Ю. ЗНОВЕНКОВА, студентка 5 курса факультета ЭиП
*Харьковский национальный университет
городского хозяйства имени А.Н.Бекетова
61002 Украина, г. Харьков, ул. Революции, 12
ekaternia@inbox.ru*

В сложном процессе подготовки питьевой воды технология обеззараживания играет ключевую роль. Принимая во внимание серьезную угрозу кишечных инфекций, большой износ водопроводных труб, множество ежедневных прорывов и способность инфекции распространяться через систему централизованного водоснабжения, бактериологической безопасности питьевой воды на предприятиях, горводоканалах уделяется главное внимание.

В настоящее время на водопроводных станциях для обеззараживания питьевой воды в основном применяется жидкий хлор, являющийся высокоопасным токсичным веществом. Улучшение качества воды в централизованных системах водоснабжения наиболее целесообразно (как в